

JANUAR 2016

HURA, SNEG!

ZIMA, ZIMA, BELA...

DOBRI SNEŽAK

PLETEMO Z BABICO

LIA/E/INA

**...DA PTIČKI POZIMI
NE BODO LAČNI...**

HURA, SNEG!

»Po počitnicah nas je razveselil sneg. Vsi smo ga bili zelo veseli. V vrtcu smo se oblekli v kombinezone in smo šli ven, na igrišče; na veliko ob šoli in na majhno- vrteško. Šli smo delat angelčke, kepali smo se, sneg smo tudi jedli, pravzaprav pokušali...sneg smo brcali in se metali po tleh. V snegu smo delali stopinje in jih opazovali. Na snegu nam je bilo lepo.

Spoznali smo, da je sneg brez okusa, da je moker, saj je iz vode, da se stopi, če ga primeš v roko, ker je moja roka topla, da je mrzel in da je bel.

Nismo pa naredili snežaka, ker sneg ni bil tak, da bi lahko naredili velike kepe..«

Neli Mlakar Rom, Tinkara Hudin

Črešnjevec, petek, 5. Februar 2016; št. 5; odgovorni urednici: Darija Ovčar in Urška Jaklin Brbre

DA PTIČKI POZIMI NE BODO LAČNI...

»Hišnik Nac je prišel. Prinesel je orodje: žago, kladivo, brusni papir, klešče, žeblje....in les.
Vse to je prinesel zato, da smo lahko delali ptičje hišice.

Tudi otroci smo pomagali. Brusili smo, zabijali, žagali, lepili in sestavljali.
Naredili smo tri hiške. Hiške smo delali zato, da bi lahko pozimi v njih prišli ptički. V hiškah bodo imeli semena. Mi bomo tja dali semena, ko bo sneg, da ne bodo lačni.
Ko ni snega, hiške pospravimo, zato, ker ptičkov takrat ne smemo hraniti. Takrat si ptički sami poiščejo hrano.

Jaz sem brusila in zabijala.
Tudi jaz sem zabijal in žagal sem tudi.
Bilo nama je zelo lepo.«

Ana Marija KRAJNC in Jan KODRIČ

Črešnjevec, petek, 5. Februar 2016; št. 5; odgovorni urednici: Darija Ovčar in Urška Jaklin Brbre

Črešnjevce, petek, 5. Februar 2016; št. 5; odgovorni urednici: Darija Ovčar in Urška Jaklin Brbre

DOBRI SNEŽAK

»Najprej smo prebrali pravljico in poslušali kako je priletel ptiček. Ptička je zeblo, ker je bilo vse pokrito s snegom, pa luknjo je imel v hiški. Priletel je do dobrega snežaka in ga vprašal, če mu da klobuk. Snežak mu ga najprej ni hotel dati, ker je hotel biti najlepši. Potem pa mu ga je dal, ker mu je hotel pomagati, da bi mu bilo toplo. Ptiček je snežaku rekel hvala in odletel. Potem do dobrega snežaka pride zajček. Rad bi imel snežakov korenček, ker je vse pokrito s snegom in je lačen. Dobri snežak mu je najprej rekel:« Pojdi si na polje poiskat kakšen korenček ali zeljno glavo!« Zajček pa mu je rekel, da je vse pokrito s snegom in da je zelo lačen in zebe ga. Dobri snežak je zajčku dal korenček, da ne bi bil več lačen. Potem je na snežakove lase prišla miška. Miška je želela njegove lase – slamo, da bi si spletla hiško, da ji ne bi bilo mrzlo. Prvo ji ni hotel dati slame, pol pa ji je dal, ker je hotel biti prijazen do živali in ni želel, da bi miško zeblo. Potem je prišel ježek. Zagorela mu je hiška in snežaka je prosil za metlo, da bi si iz nje naredil hiško. Prvo mu snežak ni hotel dati metle, potem pa mu jo je dal. Snežak je živalim dal metlo, lase iz slame, klobuk in korenček. Bil je žalosten, ker ni bil več lep, a bil je tudi vesel in prijazen, ker je živalim pomagal. Po pravljici smo se igrali z velikimi lutkami in zgodbico zaigrali. Dobri snežak mi je bil všeč, ker je pomagal živalim.«

Emma Krhlanko

Črešnjevec, petek, 5. Februar 2016; št. 5; odgovorni urednici: Darija Ovčar in Urška Jaklin Brbre

Snežaki – takšni in drugačni – v likovnih umetninah otrok

Črešnjevec, petek, 5. Februar 2016; št. 5; odgovorni urednici: Darija Ovčar in Urška Jaklin Brbre

PLETEMO Z BABICO

»Babica Erna nam je prišla pokazat kaj zna.

Moja babi zna plesti. Plete kape, šale, naušnike, brezrokavnike, jopice. Za pletenje rabi nitke volne, pletilke in čarobne roke. Moja babi ima čarobne roke, ker zna plesti lepe stvari.

Meni je spletla čudovito novo kapo, v roza, zeleni in vijolični barvi. Za otroke, za nas v skupini Zvezdica je spletla trakove za ušesa. Za fante v modri, svetlo zeleni in temno zeleni barvi, za deklice pa roza, vijolične in oranžne.

S tem nas je zelo osrečila.

Luka je rekel, da je hvaležen. Tudi vsi drugi smo ji bili hvaležni in smo ji rekli:«HVALA!»
Z babico smo se imeli lepo.

SREČNA SEM, DA JE BILA MOJA BABI NA OBISKU V NAŠEM VRTCU.«

Tjaša HECL

Črešnjevec, petek, 5. Februar 2016; št. 5; odgovorni urednici: Darija Ovčar in Urška Jaklin Brbre

22/01/2016

Tjaša z novo kapo.
Spлетla ji jo je babica

22/01/2016

Babica Hudin na obisku.
Pokazala nam je kako se plete in nas razveselila s pletenimi trakovi za ušesa.

22/01/2016

LJUDJE IN ZIMA

»Pozimi zapade sneg in takrat vsi doma kidamo sneg z lopatami.

Cesto pa splužijo z velikim tovornjakom.

Lahko se tudi igramo na snegu.

Kepamo se in delamo snežaka, pa angelčke delamo v sneg.

Lahko se tudi sankamo, smučamo, drsamo.

Pozimi v hiši kurimo, da nam je toplo.

Ko pridemo not me mami zavije v odejo in mi skuha topel čaj. V hiši se pozimi več igramo in pospravljamo, ker so dnevi kratki in ne moremo zunaj delat.

Če gremo ven se moramo oblečt v zimska oblačila.

To so pulover, štramplici, dolge hlače, kombinizon, bunda, rokavice, šal, kapa in skibucke.

Tako se moramo oblečt zato, da nam je zunaj toplo.«

Tian Žrjav

Izdelali smo plakat o dejavnostih ljudi pozimi

OLIMPIJSKE IGRÉ

»Olimpijske igre so igre na katerih tekmujejo športniki.

Simbol olimpijskih iger je pet krogov, v rdeči, zeleni, črni, rumeni in modri barvi.

Prikazujejo vse države sveta, tudi Slovenijo.

Simbol olimpijskih iger je tudi olimpijski ogenj, ki ga prižgejo pred začetkom olimpijskih iger.

Olimpijski ogenj gori cel čas, medtem, ko so igre.

Poznamo zimske in poletne olimpijske igre.

Na zimskih igrah smučajo, tekmujejo v skokih, drsajo, bordajo in še kaj.

Na poletnih igrah pa lahko tekmujejo v streljanju, lokostrelstvu, kolesarjenju, pri igrah z žogo (nogomet, rokomet, košarka,), tekajo.....

Olimpijske igre so vsaka štiri leta. Na njih vedno sodelujejo tudi Slovenci.

Poletne olimpijske igre bodo letos v Riu.

Mi smo izdelali plakat. Nanj smo narisali ptice iz Ria, papagaja, ki držita pet olimpijskih krogov.

Kroge jima pomaga držati muc – VINICUS, ki je maskota olimpijskih poletnih iger.

S plakatom bomo sodelovali na likovnem natečaju.«

Zarja Horvat

"OLIMPIJSKI PLAKAT RIO 2016"

ŽIVALI POZIMI

»Pozimi ene živali spijo – jež in polh. Ene živali dremljejo. To pomeni, da se malo zbudijo in veliko spijo. Dremljeta medved in jazbec. Ene živali otrpnejo. To pa pomeni, da jim srček bolj počasi bije in da so mrzle na dotik. Otrpnejo žabe, kače, pikapolonice, metulji. Ene živali pa so celo zimo budne. To pa so veeverice, jeleni, srne, lisice.

Pogovarjali smo se tudi o pticah. Poznamo ptice selivke in ptice stalnice. Ptice selivke odletijo na jug, ker je pri nas mrzlo one pa odletijo na jug kjer je toplo. Ptice selivke so štokrlj, lastovičke, kukavice. Ptice stalnice pa ostanejo pri nas. Ko zapade sneg jim moramo v ptičje hišice nasujemo semena. Če pa snega ni pa v hišice ne smemo dat semena, ker si morajo same poiskati hrano. Ptice stalnice so kot, taščica, sinička, vrana.«

Simona Dobršek

KAJ DELAJO ŽIVALI POZIMI

(M.Voglar)

Kaj delajo ježi pozimi,
ko hrib in breg pokrije sneg,
kaj delajo ježi pozimi?
Spijo, spijo, glej tako!

Kaj delajo žabe pozimi,
ko hrib in breg pokrije sneg,
kaj delajo žabe pozimi?
Spijo, spijo, glej tako!

Kaj dela pa kuščar pozimi,
ko hrib in breg pokrije sneg,
kaj dela pa kuščar pozimi?
Spi, spi, glej tako!

Kaj dela pa kača pozimi,
ko hrib in breg pokrije sneg,
kaj dela pa kača pozimi?
Spijo, spijo, glej tako!

Kaj dela pa medved pozimi,
ko hrib in breg pokrije sneg,
kaj dela pa medved pozimi?
Spi, spi, glej tako!

Kaj delajo pikapolonice pozimi,
ko hrib in breg pokrije sneg,
kaj delajo pikapolonice pozimi?
Spijo, spijo, glej tako.

ČOKOLADNA ČAJANKA

»Najprej smo bili zunaj na snegu. Potem smo prišli noter in smo si pripravili vročo čokolado. Za vročo čokolado smo rabili: mleko, čokolado, sladko smetano in kakav. Najprej je Urška nalila mleko v lonec in mleko smo segreli. Potem smo vanj dali čokolado. Potem smo mešali. Mešali smo tako dolgo, dokler se čokolada ni stopila. Potem smo v mleko in čokolado dali še sladko smetano. Nekaj sladke smetane smo posebej stopili. Potem pa nam je Urška nalila čokolado v lončke, potem, ko pa nam je nalila, pa je Simona dala gor sladko smetano in vzgojiteljica Darija kakav. Potem smo imeli čokoladno čajanko. Razdelili smo prtičke in lončke z vročo čokolado. Smetano smo pojedli z žličkami, čokolado pa popili. Vroč čokolada je bila vroča in okusna. Zato pa se ji reče vroča čokolada.«

Zarja Horvat in Pia Pristovnik

Črešnjevec, petek, 5. Februar 2016; št. 5; odgovorni urednici: Darija Ovčar in Urška Jaklin Brbre

OPAZOVALI SMO NOJE

»Po malici smo šli ven. Šli smo mimo kulturnega doma, proti cerkvi. Potem smo šli proti nojem. Videli smo noje. Eni noji so črno - bele barve, to so samci. Drugi pa so sivo – rjave barve to pa so samice. Noji so velike živali. Imajo dve dolgi nogi, velik trup, ki je pokrit s perjem, dolg vrat in glavo. Na glavo imajo oči in velik kljun s katerim te lahko kljune. Videli smo tudi dva mala noja, ta pa sta rjave barve. Mala noja sta se lovila tako kot mi. Mi smo ob ograji malo tekali in se igrali. Potem smo se odpravili nazaj v vrtec. Noji so nama všeč zaradi barve.

Patrik Korošec, Taja Šetar

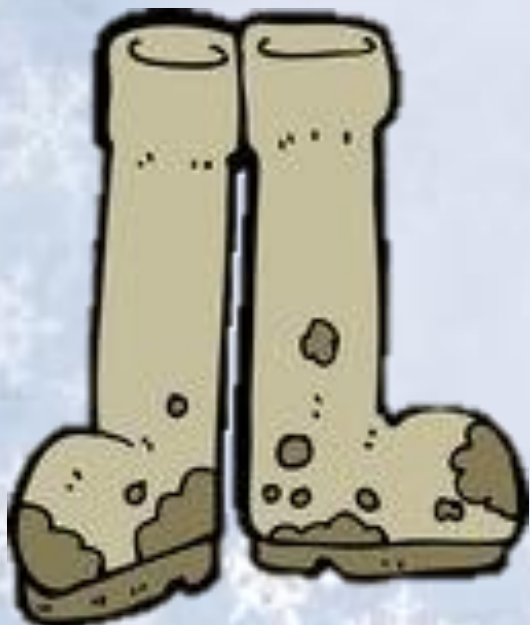
VELIKI NEMARNI ŠKORNJI

VELIKI NEMARNI ŠKORNJI...so se vrnili

V zgodbi nastopajo gobice – črna trobenta, jurček, lisička, orjaški dežnik in zelena golobica. To so užitne gobice. Druge pa so strupene in jih ne smemo jest, pa so neužitne – to sta rdeča in zelena mušnica. Potem v gozd pridejo veliki nemarni škornji in zeleni golobici zbrcajo in odtrgajo klobuk. Gobice so bile žalostne, jezne, razočarane. Gobice začnejo razmišljat kako bi ustavile velike nemarne škornje. Potem pridejo živali. Prvi je prišel zajček. Na starem kolesu si je porezal tačko. Pol je prišla veverička in je gobicam povedala kaj se ji je zgodilo. Baterijo je zamenjala za oreh in je vgriznila vanjo in si je zlomila zobek. Potem pa se je z rolko pripeljal polžek. On si je nogo porezal na smeteh. Potem je spet zaropotalo. Na vlakcu so se pripeljali škrti. Ko so prišli do gobic so povedali svojo zgodbo. Bukovček se vsak dan zapleta v vrečke. Hrastovček je povedal da je v gozdu smrdelo spodaj in zgoraj in na desni in na levi, ker so se veliki nemarni škornji vozili z motorjem po gozdu. Borovček pa je bil jezen na velike nemarne škornje. Ponoči je prišla vila in je počistila smeti in jih je spremenila v metuljčke. Gobice, živali in škrti so se skupaj odločili, da bi naredili veliko tablo in na njo narisali in napisali kaj se v gozdu ne sme počet. Potem so prišli veliki nemarni škornji in so pogledali tablo in so jo hoteli zbrcat. Prišla je vila in je velikim nemarnim škornjem poslala žarek v srce, da so postali mali prijazni škornji.

Ema Krhlanko, Lovro Kurnik

PASAVČEK

»Zjutraj smo prišli v vrtec in smo pojedli zajtrk, potem smo se prešteli in se pogovarjali o tem, kako se pripeljemo v vrtec. Vsi otroci se v vrtec pripeljemo z avti. V avtu sedimo v sedežih. Eni niso pripasani, drugi pa so. Vzgojiteljica Darija nam je potem povedala, da moramo biti vsi pripasani, tudi starši, zato, da nas ne vrže ven iz avta. Potem smo spoznali pasavčka. Pasavček je žival. Lik Pasavčka pa nas spominja, da se moramo vedno pripasati.

»RED JE VEDNO PAS PRIPET!« To smo se naučili s Pasavčkom.

Potem smo barvali Pasavčke in na papir smo si narisali velike ali mali sedeže in sebe s pasom. Sebe smo oblikovali iz kartonov.«

Neli Mlakar Rom

UGANKE IN ZANKE ...kot jih zastavljajo otroci...

»Fantek pa nekaj išče.

Lulat ga tišči,

Pa ne najde...

Kaj išče?»

(Tinkara)

«Na nebu je in rumeno je.
Kaj je to?»

(Nataša)

«Kaj leti ponoči in ima
velike oči?»

(Simona)

«Kdo pleše in ima
baletne čevlje?»

(Nataša)

»Belo je,
pa po zraku leti.

Kaj je to?»

(Tinkara)

«KDO LETA, PA
KUKA?»

(Lovro)

«Kaj je belo in ima
gumbe?»

(Jaka)

«Kdo pozimi spi in
dremlje?»

(Ema)

Ustvarjalna delavnica s starši – Šivali smo pustne kostume

»Mamice in midve smo prišli v vrtec. Moja mamica je prinesla šivalni stroj, prinesli smo še blago, volno in gumico. Vse to smo prinesli, da bomo zašili pustne kostume – muce. Zašiti smo morali obleko, ušesa, lasuljo iz volne, gamaše, rep. Midve sva se v drugem prostoru, skupaj z Ana Marijo, igrale z lego kockami in lutkami. Potem sem malo pomagala šivati na šivalni stroj. Pustne kostume bomo imeli mi otroci, mamice, bratci, sestre, atiji in vzgojiteljici. Oblečeni v muce, bomo šli v Slovensko Bistrico na pustno povorko.«

Neli Mlakar Rom, Tinkara Hudin

OBISKALI SO NAS PRVOŠOLCI

»Povabili smo prvošolce na dramsko predstavo. Sedeli so na blazini, mi pa smo jim zaigrali zgodbo o dobrem snežaku in živalih.

Zarja Tič je igrala ptičko, Patrik Korošec je igral zajčka, Ana Marija je igrala miško, Neli je igrala ježka in jaz sem igrala snežaka.

Všeč mi je bilo, ko smo igrali.

Po predstavi smo skupaj zaplesali snežaka in se posladkali s sokom in s keksi.

Všeč mi je bila dramska igra, sladkanje in druženje.«

Zarja Horvat

ZAHVALA

Iskrena hvala sodelavkam iz enote na Leskovcu za posojene lutke. Izjemno lepe lutke so nam bile v veliko veselje, obenem pa so nam omogočile pridobitev nepozabnih izkušenj s področja animiranja lutk in priprave celotne predstave.

Hvala!!!

Črešnjevec, petek, 5. Februar 2016; št. 5; odgovorni urednici: Darija Ovčar in Urška Jaklin Brbre

OBISK PRVOŠOLCEV
zaigrali smo jim zgodbo "DOBRI SNEŽAK"

KAKO DROBNA PRESENEČENJA NARIŠEJO NASMEH IN OGREJEJO SRCE...

DARIJA
URŠKA
ALENKA

6.1.2016

DRAGE
VZGOJITELJICE
RADA VAS IMAM
ŽELIM VAM LEP
DAN.
VAŠA MEL

»Nepozabna in izjemno lepa so jutra, ko vstopiš v igralnico in ti v naročje priteče nasmejan otrok, včasih tudi z risbico v rokah.

Brez velikih besed ti podari objem ali svojo umetnino in ti pove, da jo je narisal/a posebej zate. Vzameš risbico, pogledaš...in medtem, ko ti majhen nadebudnež neopazno zleze v naročje, se na tvoj obraz narišeta sreča in smeh in tiho si rečeš, sam pri sebi:« Da, je vredno...vedno znova in znova...in bo...ne glede na čas, na kraj, na skrbi in težave, ki si se jih trudil pustiti pred vrati.....Vredno je priti, biti in jim dajati, skupaj z njimi raziskovati, graditi in se ob njih učiti...«

V tistem drobnem trenutku se zaveš, kako preprosto enostavno in lepo je lahko življenje, če si le dovoliš videti in začutiti drobne trenutke iskrenosti, ljubezni in naklonjenosti, ki ti jih ponudi...največkrat prav skozi otroške oči in dejanja....«

vzgojiteljica Darija

DRAGE VZGOJITELJICE
DARJA IN URŠKA
POŠILJAM VAM LEPE ŽELJE
VELIKO VESELJA IN SREČE,
ZDRAVJA IN LJUBEZNI !

NAPISALA
ZARJA TIČ

PESMI MESECA JANUARJA

PTIČJA HIŠKA

(Janez Bitenc)

»KDO ŽAGA,

KDO PILI IN TOLČE BUM, BUM?«,

SINIČKA JE KOSA VPRAŠALA.

»POGLEJVA SOSEDA »,

POREČE JI KOS

IN ŽE STA NA OKNU PRISTALA.

POKUKATA V SOBO, KJER JURČEK MIZAR,

ZA PTIČICE HIŠKO ZDAJ DELA.

»VSAK ČAS BO GOTOVA,« ZAŽVIŽGAL JE KOS,

SINIČKA VESELO ZAPELA.

»POSLUŠAJTE PTIČKI,

KAR ZDAJ VAM POVEM,

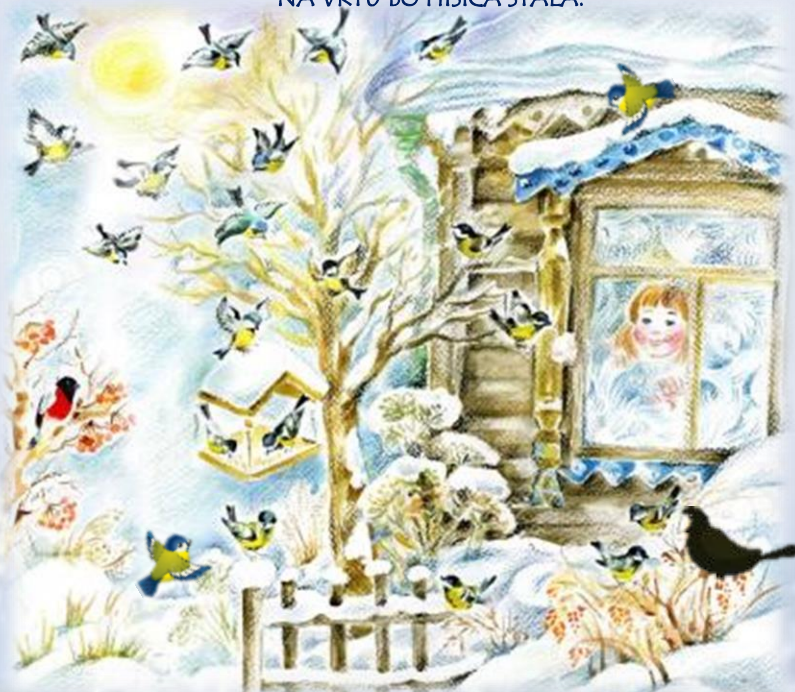
JE ČISTA RESNICA, NI ŠALA,

ŽE JUTRI ZARANA SRED ZIMSKEGA DNE,

NA VRTU BO HIŠICA STALA.

ŽE JUTRI ZARANA SRED ZIMSKEGA DNE,

NA VRTU BO HIŠICA STALA.

RED JE VEDNO PAS PRIPET!

»PASAVČEK JE MOJ PRIJATELJ,
Z NJIM JE V AVTU VEDNO VARNO.

VOZIT SE JE RES ZABAVNO,
ČE VSI VEMO, KAJ JE RED:
RED JE VEDNO PAS PRIPET!

OČKU REČEM AL' PA MAMI,
DA ME S PASOM VARNO SPRAVI.

VSI NAJ VEMO, KAJ JE RED:
RED JE VEDNO PAS PRIPET!«

KOMOLEC, KOLENO IN PETKE

PETELINČKI VSI: KI KI KI, KI KI KI KI KIIII!

(roke v komolcih od sebe)

KOKOŠKE KO, KO KO KOOO, KO KO KOOO ...

(s komolci se dotikajo kolen)

KO-KO, KI-KI, KO- KO, KI-KI,

TUKAJ VSI, TUKAJ VSI,

KO-KO-KI-KI, KO-KO, KI-KI!

(vsi pri KO-KO s komolci na kolena, pri KI-KI pa le s komolci navzven)

ZDAJ VSI PO PETKAH

KO-KO -KO-KO-KO-KO-KO,

KI-KI-KI-KI-KI-KI,

SAJ SVET SE RES VRTI!

(ples po petkah)

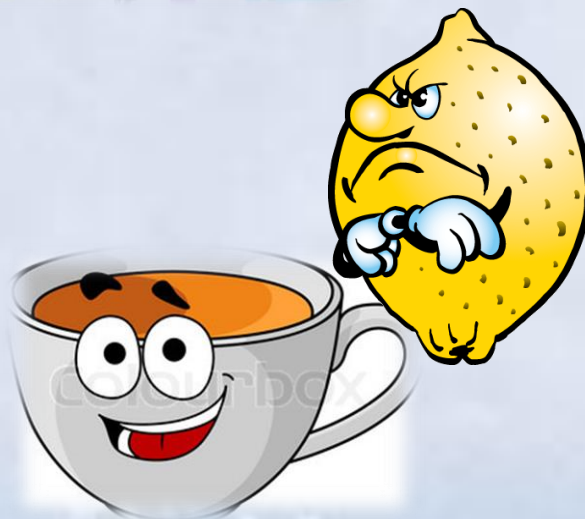

BACILI

Sabina Mali

PRIHAJA ZIMA IN BACILI,
ČAJ Z LIMONO BOMO PILI.
MED ČEBELJI ŠE DODALI,
ZDRAVI VSI TAKO OSTALI.

SAJ LIMONA, ČAJ IN MED
BOLJŠI SO KOT SLADOLED,
TO SO NAŠE DOBRE VILE,
KI PREGANJAJO BACILE.

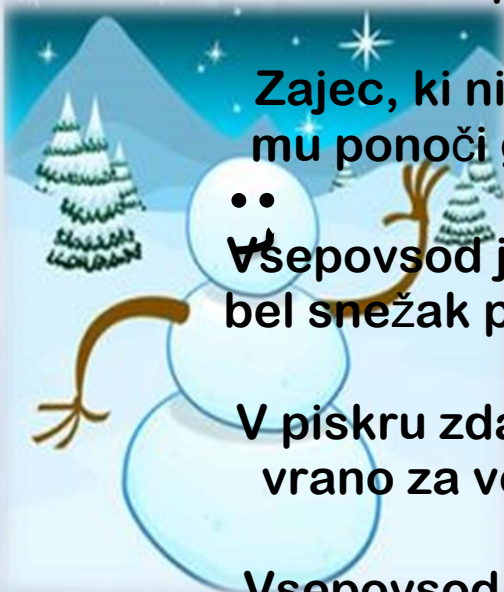

JANUARJA

Vojan T. Arhar

Vsepovsod je prava zima,
bel snežak pa nosa nima.

Zajec, ki ni dolgo jedel,
mu ponoči ga je snedel.

••
Vsepovsod je prava zima,
bel snežak pa lonca nima.

V piskru zdaj lisica suha,
vrano za večerjo kuha.

Vsepovsod je bela zima,
bel snežak pa metle nima.

Burja z njo po zraku leta,
žvižga, snežni prah pometa!

V NASLEDNJI ŠTEVILKI PREBERITE:

- Slovenija – moja domovina
- Simboli pisnega jezika in kako se lahko z njimi igramo
- Slovenska beseda – lepo zveni
- Pust krivih ust
- Prešernov dan – slovenski kulturni praznik
- Likovna razstava v prostorih šole
- Zimske počitnice.....

